

over for ideen og mest menneskevenlig i sin forståelse af forslaget – at det vil man godt drøfte med nogle af de lande, der nægter at tage deres egne statsborgere tilbage. Men så vil jeg helt konkret spørge ministeren:

Hvornår har man sidst drøftet det med den kinesiske regering? For Kina modtager 25 mio. kr. om året fra Danmark, og der sidder altså 15 kinesere i Danmark, som er udvist, og som kan vende hjem i sikkerhed og værdighed.

Og fra Vietnam er der 20, og det land modtager 195 mio. kr. om året fra danske skatteborgere, men alligevel nægter de at modtage 20 af sine egne statsborgere.

Og Etiopien nægter at modtage 12, og de har fået 80 mio. kr. i støtte af Danmark over de sidste 5 år.

Og hvad med Rusland, som har 31 russiske statsborgere siddende i Danmark, og som modtager 116 mio. kr. i Øststøtte hvert år? Men det er måske, fordi vi ikke tør sige det til den store stat derovre.

Er det rimeligt? Var det ikke mere rimeligt, at de tog imod dem og vi så brugte pengene i nærområderne?

Og jeg er sikker på, at hvis ministeren lagde pres på disse lande, ville de selvfølgelig tage imod deres egne statsborgere øjeblikkeligt.

Det tredje, jeg gerne vil sige, drejer sig om flygtningebegrebet i FN-konventionen fra 1951, som mange har været inde på, men også om nærområderne:

Der er da ingen tvivl om, at vi vil holde den, så længe den eksisterer, men jeg vil også gerne give udtryk for, at jeg synes, den skulle tages op til overvejelse og tilpasses den verden, vi lever i i 1998, for den er lavet i en helt anden verden.

Jeg kunne godt forestille mig, at man lavede en flygtningekonvention, som blev ændret på en række områder, og et af de områder, som den burde ændres på, var, at man normalt kun skulle kunne få asyl i sin egen verdensdel, altså sådan, at en europæer, der flygter fra Bosnien, ikke skal kunne søge asyl i Chile eller Sri Lanka eller Etiopien, men kun skal kunne modtage asyl i Europa, og tilsvarende for en sydamerikaner i Sydamerika og en asiat i Asien.

Det er der jo flere fordele i:

For det første er man nærmere det land, som man til sin tid skal vende tilbage til. For formålet med enhver hjælp til flygtninge er jo at hjælpe dem, så længe de har hjælp behov, og så, den dag der er mulighed for det, at hjælpe dem tilbage til deres eget land, og det altså lettere at

vende tilbage til sit eget land, hvis man ikke har været 20.000 km væk, men måske kun 1.000 km væk.

Det er også lettere at tilpasse sig i det antal år, hvor man skal bo i et fremmed land, hvis det er et land, der ligger i nærheden, og som har en geografi, en kultur og et sprog osv., som ikke er så fremmed, som hvis man kommer fra f.eks. Sydamerika til Danmark.

Alt dette betyder selvfølgelig også, at de dele af verden, som er rige – eksempelvis Europa og Nordamerika – og som derfor har et større ansvar end de fattige dele af verden, påtager sig et økonomisk medansvar for at hjælpe de verdensdele, hvor problemerne er størst, i øjeblikket typisk Afrika.

Jeg er helt overbevist om, at med en sådan politik, en sådan omlægning, som dette forslag og de tanker, som jeg har skitseret, lægger op til, og som forhåbentlig kan blive indført i løbet af 5, 10 eller 15 år, ville vi sikre os, at for de penge, vi har til rådighed, kunne vi hjælpe langt flere mennesker i stedet for så få, som vi gør i øjeblikket.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Der er tre korte bemærkninger: Først hr. Jørgen Estrup og derefter hr. Arne Melchior og så fru Lotte Henriksen.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg lagde mærke til, at hr. Helge Adam Møller syntes, at der havde været en meget hård tone, og at man nærmest havde fremstillet forslagsstillerne som menneskefjendske.

Det hørte jeg slet ikke, og jeg mener, at der tværtimod blev spurgt efter forklaringer, først og fremmest for overhovedet at forstå, hvad det er, der kommer på bordet her.

Og jeg må sige, at det, som jeg også fik ud af det, hr. Helge Adam Møller sagde, var, at de 5 pct., som i dag ikke er i nærområderne, altså dér, hvor flygtningenes problemer er blevet skabt, dem vil man altså nu være med til at betale for at få sendt tilbage, så de sammen med de øvrige 95 pct. kan øve pres. Men de 95 pct., som er der i dag, ved vi jo at V og K allerede tidligere har foreslået at skære på bevillingerne til.

Det synes jeg ikke er et særlig tiltalende forslag, for det øger presset voldsomt på de fattige lande i nærområderne.